

Súd: Okresný súd Martin
Spisová značka: 10C/77/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5714203576
Dátum vydania rozhodnutia: 09. 04. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Mária Gazdačková
ECLI: ECLI:SK:OSMT:2015:5714203576.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Martin samosudkyňou JUDr. Máriou Gazdačkovou v právnej veci žalobcu B. G., Z..G., G. G. XX XXX H., I. X, IČO: 35 697 270, proti žalovanej I. W., T.. XX. XX. XXXX, H. I., S. I. Č.. XXXX/X v konaní o zaplatenie 959,18 eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

Žalovaná je žalobcovi povinná zaplatiť 459,18 Eur spolu s 9,25% úrokom z omeškania ročne od 24.6.2011 do zaplatenia, všetko do 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

O nároku žalobcu na zaplatenie sumy 83,32 Eur spolu s 9,25% úrokom z omeškania ročne od 24.6.2011 do zaplatenia sa konanie zastavuje.

Vo zvyšku uplatneného nároku sa žaloba zamietá.

Žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania.

odôvodnenie:

Žalobou podanou na tunajšom súde dňa 20. 03. 2014 sa žalobca proti žalovanej domáhal zaplatenia sumy 959,18 € spolu s 9,25% úrokom z omeškania ročne za obdobie od 24. 06. 2011 do zaplatenia a náhrady trov konania. Z požadovanej sumy tvoril nárok na zaplatenie ceny poskytnutých a neuhradených telekomunikačných služieb sumu 459,18 € a sumu 500 € žalobca uplatňoval titulom škody, ktorá mu podľa jeho názoru v konaní žalovanej vznikla.

Žalobu žalobca totiž odôvodnil tou skutočnosťou, že so žalovanou uzavrel dve Zmluvy o pripojení a to zmluvu č.Z. a zmluvu č.Z.. Neoddeliteľnou súčasťou týchto zmlúv boli aj všeobecné obchodné podmienky žalobcu. Žalobca potom žalovanej zapožičal dva kusy SIM kariet, ktoré jej umožňovali využívať telekomunikačné služby poskytnuté žalobcom. Žalobca upozornil súd, že rozsudkom Krajského súdu v Prešove sp. zn. 6Co/91/2011 a v súlade s ust. § 53a Obč. zák. sa žalobca ako dodávateľ služby zdržiava používania neprijateľnej zmluvnej podmienky, ktorá bola pokiaľ ide o ustanovenia dodatkov o zmluvných pokutách za neprijateľnú vyhlásená práve spomínaným rozsudkom. Preto sa žalobca touto žalobou domáha nároku vo výške škody, ktorá žalobcovi vznikla tým, že žalovanej odpredal 2 mobilné telefóny, a to mobilný telefón Sony Ericsson Xperia v súvislosti s čím mu vznikla škoda vo výške 259 € a ďalej odpredal žalovanej ďalší mobilný telefón Sony Xperia X10 Mini, čím mu vznikla škoda vo výške 241 €. Rozdiel medzi predajnou a akciovou cenou týchto zariadení predstavuje škodu, ktorú žalovaná spôsobila žalobcovi tým, že získala tieto zariadenia za zvýhodnenú cenu, pričom sa zaviazala používať služby a za tieto platiť po dobu viazanosti a následne porušila svoj základný záväzok, zotrvať v zmluvnom vzťahu počas dohodnutej doby, platiť riadne a včas ceny poskytovaných služieb.

Zmluvné pokuty mali ako občianskoprávny inštitút v zmysle dodatkov plniť funkciu paušalizovanej náhrady škody, v prípade porušenia zmluvy, ktorá žalobcovi mohla vzniknúť tým, že žalobca si svoje povinnosti splnil a žalovaná porušila svoju základnú povinnosť zotrvať v zmluvnom vzťahu počas doby viazanosti a riadne a včas uhrádzať svoje záväzky. Žalovaná si bola vedomá, že mobilné telefóny sú jej predávané za zvýhodnenú cenu a zaviazala sa užívať služby po dobu dohodnutú v dodatkoch, pričom nedodržanie tohto záväzku spôsobilo, že žalobcovi vznikla škoda minimálne v rozsahu zľavy zo spotrebiteľskej ceny mobilného telefónu, teda telekomunikačného zariadenia. Okrem škody za akciový mobilný telefón vznikli žalobcovi ďalšie škody zo zvýhodnených cien služieb počas viazanosti, nákladov na predajný proces, akceptačný a aktivačný proces, SIM kartu a vyhradenú kapacitu prevádzkovej siete, ktorá si vyžaduje na rozšírenie kapacity investície a údržbu prevádzky, pričom tieto ďalšie škody si žalobca neuplatňuje z dôvodu náročnosti dokazovania. Z dôvodu náročnosti dokazovania iných škôd odlišných od škody za mobilný telefón boli v minulosti dohadované paušalizované zmluvné pokuty.

Žalovaná si však neplnila svoje povinnosti, riadne a včas platiť cenu poskytnutých telekomunikačných služieb a to v období marca 2011 až mája 2011, a neuhradila cenu poskytnutých služieb vo výške 529,18 €.

Podaním z 30. 12. 2014 žalobca uviedol, že k prvému porušeniu zmluvných podmienok zo strany žalovanej došlo neuhradením faktúry č. XXXXXXXXXX zo dňa 04. 03. 2011 v dôsledku čoho, žalovanej 26. 04. 2011 bola odpojená SIM karta, 02. 05. 2011 bola listom o tomto upovedomená a 09. 06. 2011 jej bol zaslaný pokus o pokonávku. Keďže žalovaná nepožiadala znova o pripojenie SIM karty a nedokončila zmluvný vzťah, bola podaná žaloba na súd. Obdobie od podpisu dodatkov k zmluve v októbri 2010 do marca 2011, keď došlo k prvej neuhradenej faktúre, predstavuje 4 mesiace, čo je zároveň doba, počas ktorej žalovaná riadne užívala a uhrádzala cenu poskytnutých služieb. Náhrada škody vo výške 259 €, ktorú si žalobca uplatňuje predstavuje sumu, ktorá by sa žalobcovi vrátila za poskytnuté telekomunikačné zariadenie, ak by žalovaná dodržiavala viazanosť 24 mesiacov. Keďže využívala a uhrádzala služby 4 mesiace, návratnosť zo strany žalovanej za poskytnuté zariadenie predstavuje len alikvotnú časť vo výške 43,16 €, neuhradená škoda za poskytnuté telekomunikačné zariadenie potom predstavuje sumu 215,84 € ($259 \text{ €} - 43,16 \text{ €} = 215,84 \text{ €}$).

Pokiaľ išlo o druhú zmluvu o pripojení, k prvému porušeniu zmluvných podmienok došlo zo strany žalovanej neuhradením periodickej faktúry č. XXXXXXXXXX zo dňa 04. 03. 2011. Dňa 26. 04. 2011 bola preto žalovanej odpojená SIM karta, 02. 05. 2011 bola o tejto skutočnosti informovaná, 09. 06. 2011 jej bol zaslaný pokus o pokonávku. Ani tomto prípade žalovaná nedokončila zmluvný vzťah. Obdobie od podpisu dodatku k zmluve v októbri 2010 do marca 2011, kedy došlo k prvej neuhradenej faktúre predstavuje 4 mesiace, čo je zároveň doba, počas ktorej žalovaná riadne využívala a uhrádzala cenu poskytnutých služieb. V súvislosti s odpredajom telefónu podľa tejto zmluvy vznikla žalobcovi škoda vo výške 241,00 € a táto suma predstavuje sumu, ktorá by sa žalobcovi vrátila za poskytnuté telekomunikačné zariadenie, ak by žalovaná dodržala viazanosť 24 mesiacov. Keďže využívala a uhrádzala služby len prvé 4 mesiace návratnosť zo strany žalovanej za poskytnuté zariadenie predstavuje len alikvotnú časť vo výške 40,16 €. Neuhradená škoda za poskytnuté telekomunikačné zariadenie predstavuje potom sumu 200,84 € ($241,00 \text{ €} - 40,16 \text{ €} = 200,84 \text{ €}$).

Vzhľadom na tieto skutočnosti žalobca zobral žalobcu späť v časti kde uplatňoval nárok na náhradu škody, a to v sume 83,32 € spolu s príslušným úrokom z omeškania a naďalej požadoval priznať len sumu 875,86 € spolu s 9,25 % úrokom z omeškania ročne od 24. 06. 2011 do zaplatenia a náhradu trov konania.

Vzhľadom na čiastočné obmedzenie nároku súd konanie o nároku žalobcu na zaplatenie sumy 83,32 € spolu s 9,25 % úrokom z omeškania ročne od 24. 06. 2011 do zaplatenia zastavil v zmysle § 96 ods. 1 tretia veta O. s. p. o zvyšku nároku rozhodoval súd potom rozsudkom.

Žalovaná sa k žalobe vyjadrila prvýkrát listom z došlým 20. 03. 2015, z ktorého vyplynulo, že dlh nesplácala preto, lebo sa dostala do zlej finančnej situácie a ani v súčasnosti ho nemá z čoho zaplatiť.

Vzhľadom na skutočnosť, že medzi účastníkmi konania šlo o tzv. drobný spor podľa § 200 ea O. s. p. súd v súlade s ust. § 115 písm. a/ ods. 2 O. s. p. a § 156 ods. 3 O. s. p. vyhlásil dňa 09. 04. 2015 verejne rozsudok bez nariadenia pojednávania.

Pri svojej rozhodovacej činnosti súd vychádzal z listinného materiálu a teda listinných dôkaz pripojených do spisu žalobcom.

Súd mal nepochybne preukázané, že účastníci konania uzavreli dňa 20. 06. 2003 zmluvu o pripojení č. Z. a dňa 28. 10. 2010 k nej uzavreli aj dodatok, v zmysle ktorého žalobca žalovanej odpredal mobilný telefón Sony Ericsson Xperia, pri dobe zmluvnej viazanosti 24 mesiacov a zmluvnej pokute pri podmienkach, ktoré predpokladá článok 2.5 predmetného dodatku.

Dňa 04. 08. 2009 žalobca so žalovanou uzavrel ďalšiu zmluvu o pripojení č. Z. a dňa 28. 10. 2010 uzavreli k nej dodatok, v zmysle ktorého žalovanej pri dobe zmluvnej viazanosti odpredal mobilný telefón Sony Xperia X10 Mini za sumu 19 €, pričom cena tohto mobilného zariadenia predstavovala sumu 260 €.

Následne žalobca poskytoval žalovanej elektronické telekomunikačné služby za pomoci zapožičaných SIM kariet, ktorých ceny vyúčtoval faktúrami č. XXXXXXXXXXXX zročnou 15. 04. 2011 v sume 1,33 €, faktúrou č. XXXXXXXXXXXX zročnou 15. 04. 2011 v sume 75,23 €, faktúrou č. XXXXXXXXXXXX zročnou 15. 04. 2011 v sume 136,67 €, faktúrou č. XXXXXXXXXXXX zročnou 18. 03. 2011 v sume 103,27 €, faktúrou č. XXXXXXXXXXXX zročnou 18. 03. 2011 v sume 101,66 €, faktúrou č. XXXXXXXXXXXX zročnou 16. 05. 2011 v sume 1,33 €, faktúrou č. XXXXXXXXXXXX zročnou 16. 05. 2011 v sume 67,74 € a faktúrou č. XXXXXXXXXXXX zročnou 16. 05. 2011 v sume 41,95 €.

V konaní nebol produkován dôkaz preukazujúci, že by žalovaná bola predmetné faktúry žalobcovi zaplatila. O tejto skutočnosti svedčí aj list o pokonávku, list žalobcu zo dňa 09. 06. 2011, ktorým žalobca žalovanú vyzýva na zaplatenie pohľadávky za poskytnuté elektronické komunikačné služby v celkovej výške 529,18 € a aj na zaplatenie zmluvnej pokuty v celkovej výške 500 €.

K časti kde žalobca požadoval zaplatiť sumu 459,18 € súd považoval jeho nárok za nesporný, nakoľko táto suma predstavovala súčet cien poskytnutých a nezaplatených telekomunikačných služieb, pričom nárok na zaplatenie tejto sumy nachádzal priamo právnu oporu v oboch zmluvách o pripojení, ktoré stanovovali povinnosť žalovanej riadne a včas platiť vyfakturovanú cenu telekomunikačných služieb.

Iná situácia bola pokiaľ žalobca uplatňoval nárok na náhradu škody po čiastočnom späťvzatí žaloby v celkovej výške 416,68 €, ktorá suma predstavovala rozdiel medzi predajnou cenou telekomunikačných zariadení a ich akciovou cenou krátenou o alikvotnú časť tak, ako žalobcu uviedol v čiastočnom späťvzatí žaloby. Žalobca síce do spisu pripojil výstupy zo svojho účtovníctva, z ktorých tento rozdiel vyplýva, avšak neprodukoval dôkazy preukazujúce, že žalobcovi skutočne vznikla škoda v tej výške, v ktorej ju uplatňuje a to tým, že odpredal telekomunikačné zariadenia žalovanej s predmetnou zľavou, a to v dôsledku porušenia zmluvných povinností žalovanej.

Škoda je zmenšenie majetkovej podstaty poškodeného v dôsledku protiprávneho konania škodcu. Protiprávne konanie, vznik škody ako protiprávneho následku musia byť v príčinnej súvislosti a v prípade, že ide o občianskoprávnu zodpovednosť predpokladanú ust. § 420 ods. 1 Obč. zák. na strane škodcu, musí existovať zavinenie vo forme úmyslu alebo nedbanlivosti.

Žalobca podľa presvedčenia súdu neunesol dôkazné bremeno, že mu škoda vôbec vznikla a, že mu vznikla v rozsahu v akom ho uplatňoval voči žalovanej. Je síce pravdou, že žalobca odpredal vyššie uvádzané mobilné zariadenia so zľavou, neprodukoval však dôkazy, do akej miery by sa mu poskytnutá zľava z kúpnej ceny týchto zariadení vrátila v priebehu dodržania doby zmluvnej viazanosti, ktorá u žalovanej v oboch zmluvách bola dohodnutá v rozsahu 24 mesiacov od uzavretia dodatkov k zmluvám a, že v čase, keď žalovaná porušovala svoje povinnosti, vznikla žalobcovi v dôsledku porušovania týchto povinností škoda práve v rozsahu, ktorý uplatňuje ako následok porušenia týchto povinností. Žalobca totiž neprodukoval žiaden dôkaz preukazujúci ako sa ukončenie zmluvného vzťahu podpísalo na zmenšení majetkovej podstaty žalobcu v dôsledku tejto skutočnosti. Skutočnosť, že sa žalobca rozhodol pri vstupe do zmluvného vzťahu so žalovanou v snahe získať nového zákazníka odpredať dohodnuté telekomunikačné zariadenia za akciové ceny, nie je podľa presvedčenia súdu tou skutočnosťou, z ktorej žalobca môže odvíjať svoj nárok na náhradu škody, nakoľko žalobca sa tak dobrovoľne rozhodol a so žalovanou dojednal kúpnu cenu za poskytnuté mobilné telefóny v predmetných dodatkoch k zmluvám.

Súdu navyše nie je vôbec zjavný súvis medzi poskytnutou zľavou z kúpnej ceny odpredaných telekomunikačných zariadení a tvrdeniami žalobcu, že mu mala v čase, keď došlo k odpojeniu SIM kariet žalovanej, vzniknúť škoda práve takého rozsahu a v prípade, že mu vznikla škoda takéhoto rozsahu.

Je zrejmé, že žalobca nemôže uplatňovať, vzhľadom na rozhodnutie Krajského súdu v Prešove a ust. § 53a ods. 1 Obč. zák. nárok na zmluvné pokuty, ktoré boli dohodnuté v dodatkoch, nakoľko dojednania o zmluvnej pokute sú rovnako formulované ako dojednania o zmluvných pokutách k zmluve, ktorá bola predmetom konania Krajského súdu v Prešove pod sp. zn. 6Co/91/2011.

Podľa presvedčenia súdu preto žalobca svoj nárok na náhradu škody nepreukázal a v tejto časti bola žaloba nedôvodná a preto súd ju v tejto časti zamietol.

O trovách konania súd rozhodol podľa ust. § 142 ods. 2 O. s. p.. Ani jeden z účastníkov konania nebol v konaní plne úspešný a preto súd o trovách konania rozhodol tak, že žiadny z nich nemá právo na náhradu trov konania.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15-tich dní od jeho doručenia na Okresný súd Martin.

V odvolaní sa má uviesť, ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka a čo sleduje, musí byť podpísané a datované, musí sa v ňom uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie, alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

a/ neboli splnené podmienky konania, rozhodol vecne nepríslušný súd prvého stupňa, rozhodnutie súdu prvého stupňa vyniesol vylúčený sudca alebo súd prvého stupňa bol nesprávne obsadený; to neplatí, ak senát rozhodoval namiesto samosudcu,

b/ konanie je postihnuté inou vadou, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci samej,

c/ súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,

d/ súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,

e/ doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené /§ 205a/,

f/ rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci,

g/ súd prvého stupňa neprihliadol na námietky odvolateľa napriek tomu, že na to neboli splnené podmienky podľa § 175 ods.3, časť prvej vety za bodkočiarkou,

h/ rozsudok je nepreskúmateľný pre nezrozumiteľnosť alebo nedostatok dôvodov. /§ 205 ods.2 O.s.p./.

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie.

Ak povinnosť uložená týmto rozsudkom nebude dobrovoľne splnená, možno sa jej splnenia domáhať výkonom rozhodnutia.